

[Gunnar Fog-Petersen.]

udelukker jo ikke, at man, efter at man har besvaret Spørgsmaalene, ad anden Vej end den, der er blevet spurgt om, eller paa anden og mindre tilfredsstillende Maade er blevet hjulpet. Jeg ved Eksempler paa dette.

Vanskeligheden ved at faa Arbejds-kraft paa Landet, navnlig kvindelig, er stor, og Sandheden herom er den, at den Arbejds-kraft, som Landbruget efterspørger, er der ikke, og den Arbejds-kraft, som findes, kan Landbruget enten ikke betale, fordi dens Krav er saadanne, at Landbruget ikke kan opfylde dem, eller den er af en saadan Beskaffenhed, at Landbruget ikke kan bruge den, fordi de paagældende ikke egner sig til Landbrugsarbejde. Der siges, at Landbruget vil have unge Mennesker, medens Landbruget ikke i synderlig Grad kan anvende Familieforsørgere. Det er fuldstændig rigtigt. Landbruget er nemlig efterhaanden blevet delt op i Smaabrug; den, der vil gøre sig den Ulejlighed at se Statistikken efter, vil finde, at det Antal store Brug, som kunde beskæftige gifte Folk, er meget ringe; af de 220 000 Landbrug, der findes, kan de 210 000 ikke beskæftige gifte Folk; det er kun et ganske lille Antal Landbrug, der kan det. De andre er henvist til at skulle have ung Arbejds-kraft, men den unge, gode Arbejds-kraft paa Landet — og det gælder ikke mindst Landbrugernes egne Sønner og Døtre — gaar til Byerne, og de har forholdsvis let ved at finde Beskæftigelse der, for Byernes Erhverv sætter Pris paa disse Mennesker, vil gerne have dem og vil gerne give dem en god Løn, en bedre Løn, end Landbruget kan give dem. Men de unge Mennesker, som bliver ledige i Byerne derved, at denne — paa Grund af Opdragelse, eller hvad det nu kan være — foretrukne Arbejds-kraft indtager de Pladser, der findes i Byerne, dem kan Landbruget ikke bruge, og de er heller ikke til at drive ud paa Landet. Der rejser sig et Problem for de unge arbejdsløse i Byerne, som er af en anden Natur, end vi maaske hidtil har regnet med, og der stilles Krav til Samfundet om en Opdragelse og Ud-dannelse af disse Mennesker til Erhverv, hvori de kan bruges, saa at de ikke, som Tilfældet er nu, bliver Lediggangens Ofre.

Naar det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) siger, at hvis Landbrugets Kaar forbedres, vil det kunne beskæftige et stort Antal Mennesker, gør det ærede Medlem sig skyldig i den samme Misfor-staaelse som i Fjor. Og selv om det er

beklageligt, at de Tilstande, der har ført til Lovforslagets Fremsættelse, er de samme i Aar som i Fjor, er det yderligere beklage-ligt, hvis Misforstaaelser kan holde sig fra det ene Aar til det andet; thi det er en Mis-forstaaelse at tro, at Landbrugets Vanske-ligheder ligger i, at dets Produktion ikke er stor nok. Landbrugets Vanskeligheder ligger i, at dets Produktion er for stor. Landbrugets Rentabilitet skal opnaas ved, at Produktionen indskrænkes efter Mar-kedets Behov, saaledes at Varerne kan komme til at koste det, som det koster at fremstille dem. Ja, jeg ser, at enkelte ærede Medlemmer paa Venstres Bænke ryster paa Hovedet, men det er ikke den Maade, man klarer Tidens Vanskeligheder paa, og det kan ikke nytte at ville lukke Øjnene for den Kendsgerning, at inden der er gaaet ret mange Aar, vil dansk Landbrugsproduktion være indskrænket og blive indskrænket Aar for Aar af Grunde, som vi ikke er Herrer over. Saa kommer Muligheden ogsaa til Stede for, at Landbrugets Produktion kan blive rentabel. Leve i et Haab om, at de gamle Eksporttider skulde vende tilbage, kan man jo godt, hvis man har Raad der-til, og hvis man foretrækker at leve i en Haabets og Drømmenes Verden fremfor at se Realiteterne lige i Øjnene. Nej, der er ingen Udvej at vente her, saa meget mindre som den Omlægning, der maa finde Sted i Landbruget, vil blive en Indskræn-ning af Husdyravlen og en Udvidelse af Kornavlen, og dette betyder Indskræn-ning af Roearalerne og dermed Indskræn-ning af den paa Landet anvendte Arbejds-kraft.

Det er de Forhold, vi staar over for, og som vi ikke kan ændre. Derfor er det min Opfattelse, at saa længe denne Over-gangstid staar paa med de svære Vanske-ligheder og de store Opgaver, som den byder vort Samfund, er det kun gold Teori at henvise til Forudsætninger for et eller andet Lovforslag, kun gold Teori. Livets Virkelig-hed er en anden, og Livets Virkelighed siger os som praktiske Mennesker, at hvis den bestaaende Ordning ikke trods alle Forud-sætninger viser sig at kunne holde i disse vanskelige Aar, maa vi ændre den, ændre den efter Tidens og Dagens Krav, saaledes som det kræves af den offentlige Opfattelse her i Landet, af den Samfølelse, vi alle har med hinanden i det lille Samfund, som vi Danske udgør. Derfor anbefaler jeg at vedtage det foreliggende Lovforslag, og foreløbig anbefaler jeg at stemme for dets Overgang til tredie Behandling.